

Pacific Herald.

No. 14.

Portland, Washington, den 5. April 1907.

17de Marg

Davids Salme 91.

(Overført fra jorudt med R. R.)

— Isilig du, som dig better
Ig kong og vas dem dør!
Thi i højs ejer du træder her.
Men du rømmerlig siget
„væb er mit tilslugt og ala fort,
som han mit kong jeg vinger.
Høi et åver, kong og Kong
vænghjæl mig nærlægger”.
Høi kong, som har
jord om sin Ørde, din æreinde.

Den under sine fingeres ro
Kæmper dig til rige.
Maa kong og kong og Tordengen
Du frugtenhet fan sic.
Du rømmerlig og fremsæt
i højens ørde kan helle.
Gaa høi sun af jor kongens Ørde
Og er for Tagtens lide.
Kong han har legt,
Dinær tilspændt træd kongens dag.
Den røgen, at heller, du
Kong er i højens helle.
Du frugtenhet og gæst i høi
Du kan din høje præstebur.
Træg kong du gaa heller til højens Ørde,
træg kong og heller været;
Tid heller dig hellerest.
Kong du kong er hellerest.
Den er din kong
træg konge der heller sig.

„Kong til mig” — jor kong er:
Kong kong jeg kong mi kong;
Kong er maa heller min kong:
Kong kong mi leg heller.
Og er jor sun af jor kongens dag
Jor er heller kong.
Du kong all trode til kong kong
Kong kong mi med kong.
Kong kong
Kong kong mi heller.”

Den sille lige.

Vi hører maa i den sille lige.
Stem, o Ejøl, og vort sille for
Herron! Værtigt med dyb Stemme
din hjerte frejer, som han lidet for
være under. Døvel i tanken ret
kunne ved den højelighed, som fan
tringe et kundant Øjet.

Jen Olybjergets Top, hvor han
huldes som Konge, til Golgatho Høi,
hvort han hængtes, som Blodåder,
gaaet han Skædi for Skædi dybere
ned i Jordhæle, medens han pass
jamine tid døillet hælte og hælte
Drag af Jordens Boger, indtil han

skillet paa Skæfet blommet det lige til
Væren.

Vætmot under der paa Olybjergets
Top denne Huldestinaab: „Hosanna
Davidø Ørn! Velignede varer den,
som kommer i Herrens Name! Hos-
anna i det høleste!” og det af en fest-
lig State, som gaar form og fælger
efter.

Vien tilroba for denne Huldest er
Vor Herre Jesu bedrøvet i Ejølen.
Og sajnari han kommer til den Del
af Venen, hvort Jerusalem med et
ubredet sig for hans Vist, briser
han i Graad.

Hulsende udbrudt han: „Derjom
du dog viste, endog paa denne din
Tag, hvad der hænzer til din Fred!
Vien nu er det stjalt for dine Kine”.

„Amen! Velignede!” lyder der
oci mit i den jublende State; men
hvad hænzer vil iffe disse Huldestroab
ombygtes med en ræjende Væbelhob-
bædelsejige Steig: „Korsjæt! Kors-
fest!”

Og at han med god Grund græd
over Jerusalem fremgaar klart af,
hvad der mæde ham i selve Staden.

Maa jor har han holdt sit højeligheds-
Judsog i Ejølen og betraadt Tem-
plets hellige Grund, førend han ses
sig nødt til med en Svæde at uddrive
alle, som i Templet folgte og hjælte.
I hellig Weede figer han: „Der er kro-
vet! Vist Hus er et Vedehus, men J
har gjort det til en Håverstue”.

Vist nogle ha Tage til og en af
hans egne forråder han i Kiender-
nes Hænder for 30 knæmpe Sil-
penge.

Hæop da han mælt trænger dem,
lægger hans tre mest paalidelige Di-
sleppe sig til at sove og lader Kiender-
nen hjæmpe alene sin stamp ned Døds-
angsten.

Og ne, ve er klampen over og Sel-
ven vundet, stændt foræderen In-
kongen han Skædi for Skædi dybere
ned i Jordhæle, medens han pass
jamine tid døillet hælte og hælte
Drag af Jordens Boger, indtil han

med til Døden, ja Korsets Død. Han
døe paa Skæfet og lægges i Graven.
Og der ligget han da, indtil Paaske-
møgen, da han frærtig soat frem
fra Graven medt Rammer og vi-
jet, at han, som frærtig gav sin Liv
hen af Almæltighed til ad, han har
vægt i at tage det igjen til vor
Ærelse og Fælighed.

Rjære Væfer, du som mi er trædt
ind i den sille lige, træt dinne Ølo af;
Og hør betæder du hellig Grund.

„Sandelig vore Trogdomme har
han inget paa sig, og vore Vinet har
han baaret; men vi agtede ham for
plaget, floden af God og ejort elen-
dig. Vien han er saaret for vore
Overtrædelses, knust for vore Vio-
gærringer; Straffen laa paa ham,
for at vi hulde have Fred, og ved
hans Saar have vi joact Regedom
(S. 53, 4, 5.)

O. M. Holden.

Overflænde kom os i Hende Øde
den 23de Mars, da vi fandt iffe
haa det ind i Paaskeværet, men
hæft en i dette.

Ned.

Den virksomme Troesbefjendelse.

Den for hæste kæfiden sidde Gæ-
nisonspræst Mojer i Zinngardt gav i
sit højst vænkelige Embete mangfol-
dige Beviser paa den Mandsnær-
værelse det højste Vist og den indek Krost,
som en hædig og tro Omgang med
God i Sæmen giver den frimæs
Hjerte.

Tanledes blev han engang fastbet-
til en Overfis Dødelie, som i sit Liv
vel kun havde vært libet paa God og
Evighed. Mojer prædikede for den
unge Ouwendelse og Tro paa den
Herrje Jesu, men den unge forstede,
at Presterne selv ikke mere troede det
som de prædikede for andre. Da stand-
sæde Mojer pludselig med sine Forma-
ninger, samlede sig med Alvor og
Kraft og sagde da med hæt Stemme
og oplystede Hænder: „Saasandt! God,
den levende, lever! Jeg isor paa God

Fader Himmelten og Jordens almælt-
lige Skaber, og paa Jesu Kristus
hand enbærtne Ørn, vor Herre, und-
langen af den Hellig Land, død af
Jomfru Maria, pist under Pontius
Pilatus, forhæjet, død og begrenven,
medfor til Helvede, opstod tredie Tag
fra de Døde, opstod til Himmel, sid-
der hos Guds den almæltige Faders

høire Haand, hvorto han ful kom-
me igjen, forat dømme levende og
døde, og paa den Hellig Land, en hel-
lig almæltig, kristelig Kiese, heiliges
Samfund. „Underneos Jordiadelie,
Kjældes Øystandelse og det evige Liv.”
Den hele gamle apostoliske Troebes-
færdelse havde han med laadan indet-
rig Andagt, at eglaa det højelhældeste
Kjænske mæltre etjende: Hvad
denne figer, det er af gamle Ejret
værs hænde tebelige Overbevisning.

Hvilkens Gudolofst der i mangen
Ejlenhæd ligget i den simple andeg-
lige æremægtige af denne gamle, evig
sunde Troesbefjendelse, hvorfedes
den øste under inboriet Støtme,
naar Vælgeme er nævned nogen over
Hedebet og Jøden iffe nogensidø
kan finde Frede, og alt omkring os
valser, paa engang givet Hjertet Ølo
og Fred og Træmodighed til God i
Kristus, der har vel en og anden af
dem, der læser dette allerede erfaaret
paa sig selv og andre. Min Guds
stræf i de frimæs enfoldige, sunde
Troesbefjendelse fundgjorde sig og
saa denne Støtme hæc over gamle
Overfis. Han blev ryset og grebet,
Glober Ørb hændt hos den føge et
opmærk om Tæ og et vilitig Hjerte.
Han døde i glad Tro paa Frejhets
Jordbænelse, som ikke vil nogen Zun-
dere Død, men at Synderen skal om-
vende sig og leve.

— Hvad loddet er for uret, er Kors-
set for en frijten

— Den vinber intet, som med for-
nægtelse af Kristus finnes at vinde alt
paa Jordet.

Begjærlighed ledede til Mord.

Tor nogle Aar siden vendte en Mand tilbage til sit Hjem efter lang Tids Kravær. Han forlod Hjemmet som Gut, men var nu fuldvoksen. Mand og saa forandret af Udsende, at han var vis van, ingen kunde finde ham igen. Han havde hørt Vællen med sig og var blevet meget rig. Hans gamle Forældre var fælge, og han vendte nu hjem for at berede dem en forfrist og lykkelig Aiderdom.

Ta han kom til sin Gædebin, trof han nogle af sine Barndomskomætter op fortalte dem om sin Plan. Den ikke vide, at Forældrene holdt et lidet Festshus udenfor Byen og besluttede sig desfor til at tage Herberge hos dem for Natten, men ikke aabenbare, hvem han var, før næste Dag. Han begyndte en fortrolig Samtale med de gamle og bad dem hvilje sammen med sig om Astenen. Efter morgens i Grønland om Familien, spurgte han Jesu om en Æn, som for mange Aar siden var gaaet tilfældigt, og som de for lange siden troede død. De havde ingen Andelse om, hvem han var. Astenen forlod behagelig, oginden kom, da man talde gaa til Holte.

Ten gant ikke vise ham, hvor han skulle ligge. Ta han dannede hende Godnat, gav han hende endel Guldpunge og bed hende tage vare på dem til næste Dag. Hun viste sit Mand Guidet, og begge var meget forundret. De antog nu, at denne Mand måtte have meget Huld hos sig, og Begjæringen opsteg. Den forståelige Mand til alt godt frembragte Brugter.

De bestynte at mørde den imod arende Mand for derpaa at stue sig i Venndelske af hans Guld. Ved Midnatstid hastede de sig op til hans Værelse og nærmede sig hans Seng, hvor han sov meget tosop. De hævede sin starpe Kniv og stak hen i hans Cyper. Han udhædte et Skrig, og den vænligste skrik. De gjennemgik hans Røsset og tog hans Guld. Derpaa grævede de et Hul i Ræsideren og skjulte Liget.

Næste Morgen kom nogle af Naboenne ind og i ørige me ivrig efterget den ankomne reisende. De to gamle blev meget beunrueede og fremstammede, at han idlig var rejst derfra. „Det vil ikke, thi det var jo evers egen Æn, som vi komme hjem fra Sølvet for nu at være her og

gjøre eders sidste Dage hyggelige. Han bestattede først dog at give sig tilhænde.“

Hjem kan bestrive de to Mordenes Forærdelse, da de sit vide, at de havde følet sine Hænder i sit i lang Tid etlengete Barns Blod!

Dobb din Begjærlighed, eller Den dræber dig.

Et passende Skots.

En Mand, paa hvem Gud havde lagt en tung Prævelse, var ofte uømmodig og tankte, at havde det endnu været et andet Skots, hadde han med mere Tålmodighed have baaret det.

Ei Nat — han var om Astenen sponet ind med saadanne Tanke — drømte han, at en Engel følte ham ind i en stor Sal fuld af lutter Skots og tilbød ham at bytte sit Skots med hvilket af disse, han selv ville vælge; men intet syntes ham at passe. Endelig så han sat paa et, som pådledede; men ved at se næste til, opdagede han, at det var netop det, som han selv havde medbragt — hans eget Skots.

Ikke den unge, men æren foretrækker Målet.

Jeg er død.

Kra den store Napoleons Tid forteller man følgende Historie: Ved en Indstyrning af Soldater blev en ung Mand tagen ned, som ingen Væs havde til at gaa i Krig. Han havde imidlertid en Ven, som tilbød sig at gaa for ham. Denne holdt til Regimentet under Vennens Navn, blev sendt i Krig, faldt i et Slag og blev begravet paa Slagmarken.

Senere blev den døde Mand ved en Heilagelse indstreeven for anden Gang. Men han værgede sig ved at gaa. „J kan ikke tage mig“. „Hvorfor ikke?“ „Jeg er død“, svarede han. „Du er ikke død, du er jo hund og fril og i bedste Velgaende“. „Men jeg forsikrer eder, at jeg er død“. „Hold mig Mand, du er et sillerlig ikke ved dine fulde fem; hvor er du død?“ „J det og det Slag, og J har begravet mig paa Slagmarken“. „Du taler som en forskyd“, roabte de; men Manden blev ved sit. „Slag op i eders Vægter og se, om det ikke forholder sig saa“. De gjorde saa og fandt virkelig hans Navn blandt de døde. „Ah“, sagde

en Stedfortræder. „Ja, en anden døde i mit Sted, og derfor et jeg sei. Loven har intet straf mod mig“. De vilde ikke give ham ret heri, men frembragte sagen for Alereren. Han udslalte strolo, at Man ikke havde ret. Ære loven var han død og begraven, og Forældrene havde intet mere at træve af ham.

En farlært Søn ontheadt.

Under den lange og blodige Øvrekrig, som Cromwell førte med sin Konge, Karl den Første af England, kom en Dog en ung Mand og indmeldte sig i Cromwells Armye. Denne Ungling havde forladt sit Hjem og sine Forældre og lever et vildt Liv i Sunden. Træt og hjed af Verdens ovne Glæde, kom han til Armen i Haab om, at han het måtte finde noget Afspredelse i sin urolige Ejæl. Den i denne Hæt var en ganse an den Orden end i andre Øvrekrig. Hver Soldat maatte medføre en Viwel i sin Skæsel. Vor Ungling så også sin, som dog blev længe liggende urørt. Det mangede heller ikke Prædiken og Væn i Hæren; men hans Hjerte forblyst stengt for Mandens Skædel.

Ta indtraf en hård Dag. Hans Afdeling satte Besættelse til at begynde Stormen mod den beleirede Stad, foran hvilken de i længere Tid havde ligget. Aiden ragede, Torden herjede blandt Mæsterne, og Staden indloges; men den unge Soldat kom øster uafsladt til sit Skæsel. Her fulde han imidlertid valle om sin Skæsel. Da kom nu Tom til Vibelen, til han se, at en single vor gaaet ind i den. Han blædede efter for at se, hvor langt den vor gaaet, og hvilket der var bei forude. Han øster knude lige, midt for Unglens Skæsel. Han sat efter og funder det Ord i Predicernes Bog: „Glæd dig, du unge i din Ungdom, og lad dit Hjerte være vel tilnæede i din Ungdoms Dage, og vandret ven til Hjertet Veie og ejer dinnes Dage“. Men vid, at for alt dette vil Gud føre dig frem for Dommen“ (Bræd. 11, 9).

Dette var nok; det gjaldt juft ham og ingen anden. Her var ingen Undvel længere for hans letstendige Tanke. Unglen havde gjennemboet hans Skæsel, og Ordet hans Hjerte. Han beklædte under Væn om best Helligaands Oprørsning at vendte om de, „nu fortæll vi dig; du har haft fra Syndens Veie og begyndte et nyt

S. LAUBEN. E. EILERTSEN.
Trommalds Pharmacy
(Florist Apotek.)
1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
Tel.: Main 504

Scandinavian
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Trinity Main 2126.
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Office Phone Red. 396
ResidencePhone Red 9081
F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
1535 COMMERCE ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA — WASH

PORPSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal
Kunstige Priser. God Betjening. Moderne i alle Overlebter. Hotel og Cafe under samme Betjenelse
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at
Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Reasonable Rates
Transients a Specialty
Free baths.

Hann's Studio
Artistic :: Photographs
J. B. HANN,
201½ West Holly Street, Bellingham, Wash.

Scandinavisk :: Apothek.
alle Scandinavian Mediciner erhobes.
Henry Engberg
Graduent fra Kjøbenhavn Universitet
Cor. Elk & Holly.
BELLINGAM. * Wash.

GRIMSTED SHOE Co
205 Holly St. (Clover Blk).
Er den eneste norske Skohandler i
Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.
Inselførere og Optifere.
Vene underlæges af en etablerede Optifere
med. Handler med Optifere, hvore Guld
og Silver. Ulke reportar.
113 West Holly St., Bellingham Wash.

Siv. Ved Troen på Kristus fandt han Sundernes Fortidelse og Fred med Gud.

Gud, du har stået os til dig.
Og vort Hjerte er utroligt,
Indtil det hviler i dig.

(Augustin).

Religionstolens Nødvendighed.

(Eksercier et Ungdomsmønster i Næstved af en 12 Dags gammel elev)

De flestefolk indrømmer, at Verden er uhyggelig og nødvendig.

Det er jo lettere at komme frem i Verden med Lærdom end foruden Lærdom.

Oft hænder det, at man først har lidt Lærdom, bliver man træ og holt. Dette står helst, naar man ikke lære nok. Et gammelt Ordspog siger: „Man læter joa længe, man lever“. Dette er vel helst i gjenem Erfaring, som vi hører et en god, om ikke aldrig den billigste Erfarnester.

Vi var det heftige Religionstolens Nødvendighed, jeg kunne ikke lide om. Den har jeg besvaret meget lidet Råndslab til, da jeg ikke havde 15 År gammel ikke har hørt mere end 6 dages Religionstole ved Bidlen af Konfirmationsundervisningen og lidt Søndagstole. Alligevel vil jeg sige, at Religionstolen er nødvendig.

Det blev engang sagt her i Rikken, at den Lærdom, som vi har i „Common“ Skolen, hjælper os ikke længere end til Graven. Vi da, som trod på et Liv efter Døden, bør også at indehæve os hos, at vi ikke bliver ihjulet tilidst. Et der et Liv efter dette, kan led os finde ud, hvad vi bør gjøre, for at dette Liv vil bringe Lykke, lad os ikke låse det hen i Verden og lade høje Dag fylge for sig.

I Religionstolen har vi Oplysning om Velen til Lykke efter Døden; besøgt et en Maaneds Religionstole, om den bliver ret bemyttet, mere værd end et Mat i „Common“ Skolen. „Dti hvad gavner det et Menslette, om han vindet den hele Verden, men tager Sløde paa sin Ejde.“

E. E. Prebøye.

Hun havde ikke lyde.

En rig Mand, som havde mange Guld hos sig, blev engang aumodet om at give Videng til et Vibelleslab. Han gav også en Gang, ja to Gangs; men tredie Gang uægredte han sig ved

at give mere. „Hvorfor?“ spurte man med Forundering, men dog paa en højlig Maade. „Sø,“ svarede den rige, „fordi Vibelen slader mine Højt og ejer dem rent fornuftede i Hovedet. Jeg har forsøget en Pilge, som før var den bedste, men fandt ikke; men siden han begyndte at lade i Vibelen, er han blevet egentlig, vil ikke mere længe mig. Men jeg behøver hende at sige, at jeg ikke er hjemme, saa liget han ejerne, saat det er, at jeg nu er hjemme, men har for Nærlægket ikke tid til at tale med Gott.

Da naar jeg spørgte hende, hvad dette er for et Indslad, da hun siger har hørt mig, saa siger hun: „Jeg har læst i Vibelen og fan ikke mere lyde; thi Gud har forbudt det.“ Saaledes var jeg jo en Flas, om jeg vilde understøtte og befriude Vibelens lidbedelse.

Ten tilslutte han havde i Tine og sagde: „Min Herte, desværre vi gen ikke mere lyde for Gudo og sin Samvindigheds Slab, saa fan de jo i enhver Henseende trogts høje pos hende; men begyndte han engang paa denne Beslutning at lyde, saa fandt det ikke, at han ikke kan høre bellen der sig, ja det kan måske gøre en han vildt, at han med eller mod en Will befrugter dem føle ved jalt el ler løgnagtig Tale. Jeg tror desfor ikke, at hendes Vibellæsning har gjort saa stor Slade, som de mener.“ — Den rige Mand kunde ikke undslippe at give ham sit og blev saa den tid af gunstigere hensyn imod den fromme og brave Pilge.

Hildebrand & Gor,

Import. Export. Warehus. Main. Young. George. 21-25 State St., Tacoma, Wash. Tel. 222-223.

417 Commercial St., Victoria, Can.

ROB'T. W. COLLINS
Serr. & Wiggett St.,
handlet med Real Estate og faste
Landejendomme. Land
COEUR D'ALENE, IDAHO

E. BJORKLUND,
SKANDINAVISK
KLAEDESHANDLER
Coeur d'Alene, Idaho.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 101
Residence - - 1st 5881
Undertaking Parlors and Chapel, Mayde
Block, 103 Elk St., Bellingham, Wash.

ENGER & JESDAHL

Klædeshandlere

Er det norske Hovedstæder i Everett
1618 Hewitt Ave.

GAGE DODSON CO.

Sølger

vaalidelige klæder for Blænd til en og
samme pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

FAWSETT BROS.

Manufacturers of and Dealers in...

Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies.
BELLINGHAM, WASHINGTON.

Oplys fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses
Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — — Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfane Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom HOPMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Ønskes.

Post-Ordres expedieres pr. omgangs-aende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1st Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. — — Wash.

Boghandel.

Vi tilbyder os at udleje voer gode Utrøst og nærlig og hente Boger. Det gælder med et tilhørig fordel portofret til enhver paa forlangende. Det behøver bemærkes, at dette tilhørig indeholder en række over engelske Pilger, samt en række over Frøger, som vi har tilhøjet siden 1903.

Lutheran Publ. House,
Decorah, Iowa.

eller
116 3rd St., Z., Minn.

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.

St. Louis: 10-12 30th, 2-4 31st, 7-8 32nd

Renton:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE

SEATTLE, WASH.

Postbox: Main 4496, TEAS

Drs. ROBERTS, DOERPES
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

Tel. James 1710

MORSE HARDWARE CO

1025-1039 Elm St.
BELLINGHAM, WASH.

LUCAS PURE PAINTS.
SELBY PURE WHITE LEAD.
MIDLAND PURE LINSEED OIL
Doors- Windows- Glass
Builders Hardware
MILL SUPPLIES.

STUDENT-SUPPLIES
OF
All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

Lien's Pharmacy

Standbyaff Apothel.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES.

Recepter expedieres hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow
House
Furnishing
Company.
Complete udvalg af

Linenens, Carpets,
Mabler, ovne og crockery.

225-27-29 RIVERSIDE AVE.

SPOKANE WASH.

Telephone Main 2494

„Se på den fine røde Cap.“

"Pacific Herald."

et fristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Prestekonferencen for Pacific District af den Norske Sognsde ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt redigente Redaktionen indsendes til Pastor D. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Nor. Redigerer, Udgivningsstifter og Stifter indsendes til Pastor Ove J. Q. Strand, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt redigente bette Blads Retretning besørges af Pastor H. M. Hjernagel.

Adresse adresseside "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil maa hæn.

Bladet kost

for Naret	50 cts
Halvaret	25 cts
til Norge	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Kristi Opstandelse.

Selven angaer os alle; ligesom han har stiftet og lidt for os alle, saaledes har han ogsaa selvet for os alle. Hvoraaf kommer det da, at det endnu er saa mange, i hvem Rødder regjerer og Satan triumferer, og Kristus maa staa udenfor? Det gaar din kære Guds Jesu Kristus ligesom jordum den periske Konge Cyrus, som blyndede de hangne Jøder i Babylon Zariheden og gav dem tilladelse til at vende tilbage til Jerusalem, deres Guds Stad; mange ej dem havde støre Lust til at blive i Babylon end at reise til Jerusalem. Kristus har overvundet Helvedeo. Blaigt, blit vore Vaand og Venner; aabent voer Frengel og Strandet os nu, at vi skal gaa ud. Men den gamle medfødte Syndevane behager mange bedre. Du maa ikke mene, at Kristus har overvundet Synd og Helvede i den Heilige, at han vil gjøre dig salig under enhver Omstændighed, hvad enten du lyder ham eller ikke, hvad enten du annammer hans Fortildning eller ikke. Men forst alle, som ved Troen annammer hans Selv og hans Fortildning, derved maa blive fri for Synden og saaledes sallige. Det er dermed netop, som om en rig Mand betalte den mørkeste Krig, en stor Sunn Penge, for at alle kristne, som ligge i Gangenlab under det mørkeste Skjært, skalde blive isoleret.

Menighedsbiblioteker.

(J. W. Monson.)

Medaltoren gjør i dette Blads No. 20 opmærksom paa, at i Norge har man haet igang gode Biblioteker i de forstjellige Kirkedøser, og at man da ogsaa betillands bør gjøre det samme.

Ja, det var jo vel, at vi kunne følge Norges Sogne i dette Stoffe; men Erfaringen viser, at det undet vore Forholde ikke lader sig gjøre.

I vor Kressers Menighed i Winnie apollo havde man i mit Tid et noksaa godt Bibliotek i Skolehuset, men tilfødt blev ikke alene Kirkene bort, men ogsaa — Bøgerne!

Her i "Norman", som det engang hed — og hedder i Dagligtale endnu — bestod i længere Tid en Læseforening, som gjennem Kirken havde au- det mørkeste Skjært, skalde blive isoleret. I stættet jeg en pen Bogsamling. Men Blaage, som jeg et forvisset om, "Ge-

tilfødt stod det „sunde Skab“ der midt hele Noret igjenem, som Rotningen opdælte sig, folge Bøgerne ved Mission og gav Udbryret til Wald Alice Barnehjem.

Men det som Kirkene børst at haa Nede paa er vel dette: Hvorfot kan man ikke holde det gaaende? Jo, det tro jeg ikke er saa vanstelligt at sige. Bisfolk ved selv. Hvorfot det ikke der vil gaa i Langden: Hormange传播者传播er baade for os uden Penge. Den gode gamle Elif, som Medaltoren minder om fra gammel Tid, at Kirkedøserne bestemte hvad Nørnene skalde lære, den saa vi nemmest med at omiale som noget, der hører til i Verdens Guldalder, „de gode gamle Dage“. Den som bor i en libret By ved, at den bedste Vilje og den sidste Opprofesse ikke formaar at holde "Fremsættningen" inden de Strandter, som man gjorde i „den gode gamle Tid.“

Ahu, paa Earthet er det usige lettete at holde Tid med de unge, men ogsaa det blir Venstrelæsterne lidt og stort. Samfæren er nu saa lit, at man bedst som det er, kan gjøre en svigtur ind til Sjælden. Men det som egentlig er det overlegende ogsaa paa Landet baade for Ungdomssamninger, Debatsforeninger og Biblioteker er — underligt nok — Landsforeningerne! Straks Bladene melder, at en ny Poststue er bevilget, sommet den ene Bladagent efter den anden og opiager Subskription paa Bladet for 10 Cent. Naret og opover, saa der langs Küsterne knapt findes et Hjem, inden det har i almindeligt et Dagblad og famle to, foruden ugentlige og månedlige. Det figer sig selv, at underdose Omstændigheder fan intet ret og flet Kirkelab bestaa. Man har mere end nok Læring hjemme. Da at ligge over en Del gode Penge i en Bogsamling, som ikke blir brugt, er da vel ikke meget at segle efter.

Men nogen spørger fanst: Hvad om alle disse Carnegiebiblioteker, som man lappes om at fan alleleds? Vel, det er saa, man lappes nok om at joa dem, men man er ogsaa begyndt at lappes om at blive dem liv! Det er nu det ene: Det næst joa indeholder de en ganske anden Virkning. Blaage, end noget Sognbibliotek kan funke paa at joa. Saan har de fuldt op af "reference books", som Skoleungdommen fan benytte, og endelig har de altid nye Bøger, men af dette Blaage, som jeg et forvisset om, "Ge-

rolde" Medaltoriit ikke vilde lade sine Sognsbøn læse, set ikke de unge.

Hvorfor nu alligevel Nige Smabiblioteker er en "succes" i Norge? Jeg ikke sige, at jeg ved eller kan fortælle, men at det her er spildt Måle og spildte Penge til at sprede dem, det er jeg saa — omintet — ganske — næsten — vis paa!

Gore Universitets Studenters Vi- belfundsfab.

Prof. William Lyon Phelps betegnede for en Tid siden, hvad han havde erfaret med Jesu til sine Studenters studielab i Vibeklitorie. Han er Vært ved "Yale University" og har forsøgt at finde ud, hvormeget den almindelige Universitets Student ved om Vibekens Indhold. Vi skal give i det Overhovede et Uddrag af, hvad han har at sige derom:

College Students holdenhed i den hellige Elif er almindelig og ofte indstændig. En forstjellige, som Hardward og Yale Studenterne er fra Vibekens Studier ved minstude Skoler er de alle sige i dette Punkte. Hvis alle College Gradueret i Timello funde saales i et Værelse og udspørres om befjendie Ønsker i det gamle Testamen, som fortællingerne om Adam, Eva, Edens Have, Noah, Samson, David og Goliath, Moses og Jakob, vilde Høfaldet blive saadan, at man funde baade le og givende over det. Med Hensyn til andre Bøger er Kirkernes Erfaringer forstjellige. Men spørge, hvor megen studielab deres Studenter har til Vibekens, og de er alle enige i at bemærke et det dobbelt bevænende. Jeg furede engang en lervende ung Student, hvad han troede Shakespeare mente, naar han saa "Her føler vi ikke Adams Skib." Han svarede. "Det var Brændemeletet sat paa Adam, fordi han slog sin Broder ihjel." Jeg bad en anden Mand forstare Linjen: "Eller erindre en anden Golgata," Da han ikke hørtes at satte det, sagde jeg at sætte ham paa Gol med at sige, at "Golgata" henvist til det nye Testamente. Hans Ansigt fløjede straks op, og han saade. "Det var Goliat." Godanne Eksemplet høber de amerikanske College lærere doglig paa i sit Arbeide. Det er for gallt, at den bedste Bog, som nogensinde er trufft skalde vidre fan libet tændt, og at de øjenstigne Henvisning til den hos næsten alle engelske forstørreder børst bliver meningløse."

Dette Skat taler for sig selv og viser
hvort, hvort det bedst hen, næst man
søger af sin Undervisning fra Staens
Skoler, hvort Guds Ord er banket.
Nu har vores Samfund mange Håll
skoler, som har det Maal at bevare og
fordøge Bibelskab blandt vores
folk. Ved Siden heraf gives denne
Undervisning i de rest verodlige
dag, end man kan finne ved Sta-
ens Hållskoler. Præs. Phelps siger,
det er kommet dertil, at en stor Del af
den engelske Skjærlitteratur er udtalt
først man ikke har lært sin Bibelkun-
strie. God os berør jende vor Dag-
dom til vores Skoler hæder for Sta-
ens Hållskoler. J. D. Dale.

Vognmødesse.

The Sacrament of Holy Baptism
by G. J. Brevoort, Pastor of
Chapel Evangelical Lutheran
Church, Chiwool, Wash.,
er Titelen på en Den Dog, der nu
lig er udskommen på Lutherske Publ.
House, Decorah, Iowa.

Pastor Brevoort har tidligere udgivet en Pamphlet i Det norske Sprac om det samme Emne. Han har nu
forhåret denne Bon om Daabens Sa-
kramente i Det engelske Sprac. Den
er viselig lidt mindre. Det er jo fun-
den lutheriske Møte, som har den rene
Kore om Daabens Sakramente.
Denne bon enhver ret kære angrifter
Djævelen af alle Redder ved Selv
og jalige Karere. Dji intet er den lede
Satans mere imod end dette, at endog
de jesaas Værn bliver gjenfødt ved
Vandbadet i Ordet. Derfor taler
Baptistene og Adventisterne og andre
Sekter mod Daaben. De vil ikke vide
os, at Gud gjenføder en Syndet i
Daabens hellige Vand. Gudsordet Je-
sus siger: „Sandelig, Sandelig, siger jeg
dig, uden at nogen bliver født
paa maa af Vand og Vand, tan han
ikke je Guds Nige.“

Pastor Brevoort har i nærværende
bille Skrift behandlet det rigtigste med
henhun til Daaben på et populært
Møde.

Vogen inden I følgende Delt:

1. What is Baptism?
2. What gifts or benefits do a
Baptism confer?
3. Who should be baptized?
4. What does such baptism
with water signify?

Vogen er 61. Sider og kostet 10
Cents.

Alle Udgivelser indsendes til Zulue.

van Publ. House, Decorah, Ia., eller
Lutherske Publ. House, 410 Third
Ave., St. Minneapolis, Minn.

„Pacific Herald“ vil anbefale dette
Skift på det bedste til alle sine læ-
gere, der holder en foredrag og sond
Foredragning af Daabens hellige Sa-
kramente i det enkleste Sprac. Gud
vælger Skriften til mange Sæder
indendørs.

Selv.

Gud har jo det høre hos, Zonen,
paa Himmelens stol at hæste over Da-
ben. Herlig! Skinner dem; men den
skinner ikke behændig. Else skæmme
understinden hens tilsligt for os, og
hvem ikke bøffer den ned i Vest. Da
kommer ej den jængste man også
tilde. Og om Blæren Skinner den
som mot, at den ikke engang formaa-
et hæle Queen, end lige at fremlæg-
og modne Græs, Blomster og Frug-
ter.

Betrægt derimod din Sol. Jesus
Kristus, og hans durebare Ord. Den
dine Dag og Nat. Den bestyrke
Dagen gennem den hellige Hand;
den bestyrker den biblige Verdens
dag gennem de biblige Verstænger;
den er Vigt i Blærene, inden Guds
durebare Ord og uden en glad Bar-
nesko er de enes fuldglæde der elst
Skoler for Krigsrigheden og Dom-
mader! Dr. J. A. Field.

Den uventede Stormænd.

(Indsendt.)

Et dant Elib med enledning Zal-
git fra Liverpool til en Havn i Dan-
mark, tog Vrien nord om Skotland
og nærmeste sig i meget farligt Øed
i Havet, nærliggende en flætte Klipper,
som indeholder ca. 2 tonneste Vand paa
den nordvestlige Kyst af Den Vestlige,
som er en af Ørkenerne. En risende
Strøm drej Elib og de to Mand-
skab, som troede at have passeret det
farlige Øed, og som ved Taogen hin-
vedes i at se ind mod et Øed paa
Strandsbredden, som er besat med
kruste Klipper ca. 300 fods høje.

Holkenes Stilling var den mest far-
vilkende man kan henvælge thi Elibet,
som var i Tidssammen, gif den viste
Undergang knæde, og Mandskabet
hænde ikke røgning en Knæse om den
jorte, som træde dem. Hvorleden
vil denne libe off? Hør nu, hvad der
bede!

Hilfe Dienester paa Den ses, und-

tage en fattig Høster, som boede en
Årdebergvej fra Staden. Han vaag-
nede om Høsten, og, da Zonen fly-
ede ham, stod han op og løbte paa
at løse sig et Viborgsmaalstid til næ-
ste Tag. Hænde han nu gaaet ud af
Høsten til at sæde i hovedstaden. Han
vilde han have været ca. 5 engelske
Mil borte fra Staden, men Menne-
skens Hjerte opnævner sin Vet, Hænen
hælder hæste Gang. (Tidsp. 17, 9).

Zindesfor et gaa paa Zilte i St-
rand, bestyrtede han alga paa Zon-
hængt ved Zoden af den hellige
Klippe, mod høllen Elibet forside.
Han vildede derfor noget af sine Ha-
nder og til dem til at gaa ned fra. Da
han kom til Zelten, sad han op
som Zil er, sit ned med et Reb,
med i Det Zelst, da man komme be-
gavde af hellige Elibet, der Zil fra
zest som en Vil gennem Taogen.
Han træde næppe sine Tider, men
troede ikke Elibet an. Hvorfor
var ikke Ziboltene Zief, da be-
fort havde Vagt paa en Gang fra et
Menniskes hænge i Kufsen ved en
Klippe, hvis Hængselle de ikke an-
del. De nævnde troede deres Man-
netater, oblidt de Zegnion deres. De
første gjorde til dem, og løbte sig i
Vanden, jostr start nærmede sig til
Klippenes Zod, da Zelten komme inde
og fire ned til Zelten. Alt dette var
et Ziboltene Tag. Et Zelst ejer Zo-
hede en Vældig Elibet med Klipperne,
en anden Vældig ved det liggen bort og
lig ved det omfatter, men Ziboltene ud-
redes fra den vise Zod og fortæller af
deres frugtige Zelmaad et Zelte bort,
og gil der Zelte i Vand.

Hvor forværlige ere Guds Være
og hvor mejetlig forstørre han af
helleste Zoden, saaledes tænket sig
nok enhver træf, som læser bøger;
men dette er ikke den eneste Vertragi-
ning til hvilken den giver Anledning.
Vori Ziv er en Zelmaad over Verdens
Hav til Himmelens Havn. Denne Zel-
maad minder os om, at vi føle i
Taogen mellem blinde Øjne. Du vil
intet vide heraf at sige, du nærer, at
det er ingen Zore passende, eller at
du all er Zelte; men når du nu udri-
ves af din drenede Zitterhed, naar
du først din Zare i Det Zelst, da din
Undergang er mere — hånd dat? Da
vel dig, om du betroet dig til den him-
melige Zelmaad, som aldrig er ned-
klaaden til at fås fra Zelte i Vand!

„Se på den lyse røde Kap.“

Vort Arbejdsselsk.

Bellingham, Wash.

Bed at gøre litig Veng af jordan
Del af Tiden, som ikke funde bestyrte
andensteds, sit Formand Johs. Anled-
ning til at være tilstede ved det forstjel-
lige Høder i Bellingham. Mørkt mør-
de Ungdomssovringen Fredag Aften
den 15de Mars. Formanden holdt
en meget interessant og interet Tale
over Gustav Adolph. Han viste hvor
mejet vorre Jordre ofrede for den
rente Være og formandede os som Re-
vetagere til vårt vildige til bønde at
sige og hørte for Verstrelsen af den
jæne Være. Talen paalistedes med
spændte Opmerksamhed. Onsdag den
20de Mars kl. 8 om Aftenen havde
Grindesforeningen haaret stand en Af-
tundertoldning. Formand Johs. An-
lede også ved denne Zelighed og
bestyrte Anledningen til at lægge de
tilstedevenende paa Hæste Værdi-
ben og Nødvendigheden af, at man
hver i sin Ræbø samler sig i Mennig-
heden og arbeider hver med sin Gave,
så Guds Ord kan ha rigelig Resultat
os.

Væs følge Røff og Slager og en
hol Del for Anledningen anslaget
„Postmarks“ blev følge. Rundesfor-
eningen hæmmed henimod 230.

Mennighedsmøde holdtes sammen
af Zil.

Ten næste Dag mædte Rundesfore-
ningen, hvor Formand Johs. igjen
talde.

Whidbey County og British
Columbia.

Det vidstrakte Rold, som har været
bestynt af Pastor C. J. Ordal i hen-
ved Zelte Nor, og de Zelte fra Blæ-
neder bestynt af hem og Past. O.
Væge tilhæmmen, er nu delt. Den
nordre og øvre Del af Roldet bestyr-
ende af følgende Mennigheder: Im-
manuel, Covington, Wash., St. Jo-
hannes, Everett, Wash., Zumas
Valley, Zumas, Wash., End Alder,
Grove, V. C., og Trondhjem, Zel-
nes, V. C., udgjært et Rold, som skal
bestynt af Past. O. J. Ordal, Væge med
Værel i Covington, Wash.

Ten anden Del bestyrende af føl-
gende Mennigheder: Zion, Bellin-
gham, Wash., Beaufit Valley, Bellin-
gham Co., Wash., Emmanuel, Covier,
Wash., Brownsville, Brownsville,
V. C., udgjært et Rold, som bestyntes
af Past. C. J. Ordal, bosat i Bellin-
gham.

I Aulebring Deling af Skalbet, var Formand C. G. Højs runde til alle disse Menigheder og holdt samtidig Visitationer. Det kan berettes, at disse to Raad vil fra nu af med Guds Hjælp være "selfsupporting".

Past. Ordal og Børge vil holde sine Pfarrerprædikener i Paalstelgen og udover og venner at være jærdige to Uger efter Paalstel, da den nye Ordning vil træde i Kraft. Godt velsigne Delingen til dit Flavns Nære og dyrtfjorte Ejere til hændt Høvud!

Whitlock, V. C.

Den 12de Mars var Formand C. G. Højs og Past. Børge i Whortnoet. Formanden prædikede og konfirmerede. Efter Gudsmissionen holdtes Menighedsmøde.

Sumas, Wash.

Den 13de Mars fortællede Formand C. G. Højs ved Gudsmissionen, som holdtes i H. T. Hendrichsons Hjem. Dette er den yngste Menighed i Skalbet, og det er første Gang, den har haft Besøg af Formanden,

Lawrence, Wash.

Den 14de Mars holdtes Samtale og Menighedsmøde i Immanuel's Menighedsmøde, Lawrence, Wash. Formand C. G. Højs indledede Samtalen. Pastorerne O. J. Ordal og O. Børge var også tilstede og deltog i Mødet.

Cotton, Wash.

Formand C. G. Højs og Past. Børge var i St. Johannes Menighed den 17de Mars, hvor Formanden prædikede. Det er første Gang, at denne forholdsvis unge Menighed har haft Besøg af Formanden.

Syd Aldergrove, B. C.

Gammel Dag den 17de Mars gæstede Formanden og Past. Børge Syd Aldergrove Menighed, hvor der efter Gudsmissionen også holdtes Menighedsmøde.

Brownsville, B. C.

Den 19de Mars prædikede Formand Højs i Brownsville, B. C. Gudsmissionen holdtes i Mr. J. Johansens Hjem. Menighedsmøde holdtes, hvorpaa Korsfælningen blev berettes. Det var en Skede for Menigheden i Brownsville at få sin tredje Velkjendtskab med Formand Højs. Past. Ordal var også tilstede.

Castor, Wash.

Den 20de Mars var Formand Højs og Past. Ordal i Castor. Gudsmissionen holdtes i Cornelius Brulands nye og rummelige Hjem. En stor Gjæstesamling var tilstede. Formand Højs prædikede. Menighedsmøde holdtes. Mr. Hans Schjeldahl med familie optoges i Menigheden. Middag serveredes til alle. Det var nemlig besluttet, at Kvindesforeningen skulle møde om Ettermiddag.

Formand Højs ledede Abningssandagen ved Kvindesforeningsmødet og talede over Mat. 20, 1-16.

Vælg af Embedsmænd foretages med følgende Udvalg: Formand Mrs. Cornelius Bruland; Sekretær Mrs. Pederson; Kasserer Mrs. Hans Schjeldahl; Arbejdskomite: Mrs. John Bakke, Mrs. Hans Hansen, Mrs. Ole Kristiansen.

Mrs. Hans Schjeldahl og Mrs. John Bakke optoges i Foreningen. Vibbedet var godt besøgt. Et besøgende Kvinder kan nævnes: Mrs. A. Anderson, Mrs. Chris. Evenjøn, Mrs. Nilson og Mrs. P. Blumbal.

Beauty Valley, Wash.

Kredag den 22de Mars gjestede Formand Højs den sidste af de 9 Menigheder, nemlig Beauty Valley, som ligger 6 Mil nordvest fra Bellingham. Formanden prædikede. Ogaa denne Menighed er ung. Det er et Par Hår siden den tilfældes.

Af de ovennævnte 9 Menigheder har Past. O. J. Ordal været behjælpelig med at hjælpe de 4, nemlig St. Johannes, Everett, Wash., Immanuel, Castor, Wash., Brownsville, B. C., og Sumas Valley, Sumas, Wash.

Kirket er opført i den tid, Ordal har besøjet det bredeste i Whortnoet, B. C., og i Syd Aldergrove, B. C.

Poulsbo.

Mr. og Mrs. Kættela har nylig flyttet til Poulsbo i Portland, hvor de med Tiden agter at sætte op et Hus, for at deres Børn, naar Skolealderen kommer, der kan have eget Tag over Hoved og saaledes bekvemt kan bøsse både denne Menighedsstolen og siden Akademiet. Nuft hos, Mr. og Mrs. Kættela! Læg op allerede tidlig Planer om Barneloftens bedste Opdragelse, det kan kan ske i fristelige Hjem gaa på kristelige Skoler.

Silverton.

Ved Menighedsmøde den 22de Mars blev en Komite paa tre valgt til at jøresaa Indsamlingen til den Indre Mission. Missionens Dag var alle paa Hjerte, og vi havber haft vidt muligt at efterkomme Formandens og Missionsskomiteens Ønsker, at Manneholdet skulle opføres i Menigheden. Middag serveredes til alle. Det var nemlig besluttet, at Kvindesforeningen skulle møde om Ettermiddag.

Til Trustee til at fulde Balancen efter Mr. O. Larson, som nylig rejste henfra til Wallard, valgtes Gunders Winger.

Skolehagen blev også alvorlig drøftet. Højstidlig blev det besluttet at holde Religionsstole til Sommeren; men Menighedsstole er vores Døds, og der taltes mange varme Ord for dem; det er mange Folke og Haab her, at vi iiden ret længe må have højstidlig Religionsstole med jøs ansette Været. Det har vi allerede, og Skolehus vil nok snart reise sig ved Siden af Kirken. Han, som har sagt: "Pligt mine Vaar", velsigne Gjæringen og lade den ifølge.

En glædelig Paastefest døbes alle Døbolds Vætere.

O. O. White.

IN MEMORIAM.

H Pacific Herald for 15de Feb. ser jeg, at Herren har kaldt hjem til sig Past. Niels Juersen i Tacoma, Wash. Men det er sengtligt, naar det staar, at han en Tid virkede som Væter i mine Menigheder i Nebraska; det var i Jackson Vale, Minn., hvor jeg dengang boede. Om jeg ikke erindrer fejl, sån var det senhøsten 1868, at Pt. Juersen kom til os. Jeg havde væretet i et af de nærliggende Blæde efter Skolelærer, og blandt flere Ansigtninger, som jeg sit, synes jeg bedst om Juersens og kaldte ham. Da jeg blev iste Russ; thi Juersen var en dygtig og færdig samfundshedsmand Væter, saa han snart vandt både Vænenes og Fodboldtrærs Hjærtelighed og Hjærtelse. Men vi sit ikke beholde ham længe, vi mistet ham til Nor. Sommeren 1870 besøgte han et Møde, som den nærmeste Konference holdt i St. August, Iowa, og der var han sin Svoger, Pastor Meenaas, og han sit da begravet Juersen til at rejse til Augsburg Seminar og uddanne sig til Prest. Hør

han rejle til næste Møde, da han ses omstænd besænt paa et rejse til vores Teologiske Seminar. — Blok Blæningens af sit liv som etaa Juersen tilbage til det Samfund, i hvilket han først virkede som Væter her i Minnesta.

Siden Juersen tog Missis som Væter i Jackson Vale Menighed, træf jeg sammen med ham kun en Gang, for jeg Sommeren 1895 besøgte ham og familie i deres Hjem i Tacoma, og jeg blev hjertelig modtaget af min gamle Ven, og vi tilbragte en højeligt Timed sammen.*)

Jeg mindes nu to til, som var Vætere i Jackson Vale i de første Mae af min Virksomhed der, og som senere blev Prester, nemlig Past. O. O. Zando af vores Samfund og Past. Eliel Lund af den Forenede Kirke. Den sidstevarne var Væter i Hjælps Jackson Vale, som imidlertid måske allerede da blev kaldt Delavan. — Diose to har Herren også kaldt hem fra Arbeidet her. Lund var Seminariist fra Norge, og han var en meget begavet Væter. Et aldele Steierere, jeg havde i den Tid, var Lund den bedste Skolefører. Det var en Lust at høre ham tale til Vænenes og legge Werke til, hvorefter han fandt saa Vænenes til at føre og le, hvorefter han fandt holde detes Opmerksamhed.

Der er måske endnu flere bøde af de mange Skolelærere, jeg havde i mine gamle Menigheder her i Minnesta; men de nævnte er de tre, som senere optog Prestesættelsen.

Blandt de Vætere, som var mig en virkelig Hjælper i Arbeidet for Menighedens Undervisning, var af allede Past. Niels Juersen.

Minneapolis, Minn. i Flores 1907

Z. H. Dahl.

Classis.

Paa Grund af Past. O. Petersen var vedtægt vedtaget om at besøge dette Sted Paastedag.

Gudsmissionen holdtes paa næststid 11. Jorm. og paa engeststid 11. 7. 30 am

*) Et andet Ma. af Herald ser jeg, at min gamle Ven, Dr. D. Täflum, også har været nedlagte Landstingsråd. Han og sinster var også Medlemmer af Jælden maa Menighed, Minn., da thi jeg var Past. her og de tjenede også Juersen fra den tid. Mr. Täflum var også med mig, da jeg i 1903 besøgte Juersens i Tacoma. Täflum var også den, som var imod mig, da jeg kom til Portland.

Moder førte mig her.

Gåbel "Cornelia" var paa en lang tur, da vi ude paa Atlamerhause oversjældes dei aften Orlan, der bragte Taffelagen i Norden. Vi flatte op i Malet under Orkanens Stoen, men det nød ikke umuligt; det var den vise Døb.

Stiftmanden befalede den 13 Aars gamle Gåbelogut, en fastig Enke encier Søn at gaa tilveiro. Gatten jan op i Majstertoppen og ned i de stumme Bølger, der alt i et stillede over Døfet. Han sagde til Lieblæs; da sagde han: „Jeg kommer ikke," og sprang henover Døfet ned i Rahitten. Efter et Minut kom han tilbage og begav sig hjem og tog tilveiro. Manden, der har fortalt Historien, stod nede paa Døfet og stirrede op efter ham, indtil han blev svimmel. „Hvorfør sende du netop ham op," spurte han Stiftmanden. „Mænd falder, hvor Gud holder sig. Han der falter som et Storn," svarede denne. Manden saa op. Gatten holdt sig fladbed over Mørket op i Tuppen, mens Gåbel trængede over. Et Kvartet Sidt hørte højt han altid frist og vel tilmoden paa Døfet. „Var du bange?" spurte Manden. „Ja," svarte Gatten. „Jeg mæslede det vel," sagde den anden; „du betraffte dig ikke nede i Rahitten?" „Betraffte mig!" svarede Gatten. „Nej, jeg vilde fægt bede. Jeg tenkte: ned kommer jeg dog aldrig levende; joa måtte jeg først bede. Siden var jeg ikke bange." „Hvem har lært dig at bede?" „Mens jeg vor hjemme, lære Mor mig det. Da jeg rejste ud, sagde hun, jeg måtte ikke bede, at Gud vilde bevare mig; jeg kan heller ikke lade det være."

Parklandsheder.

— Skivdefoteningen middie sidste Onsdag den 24de April hos Mrs. S. Kim.

— Miss Twedt fra Dell, Vilm., besøger i disse Dage sin gamle Stole-tømmerat, Marie Østervent.

— Mr. C. W. Housen fra Peikon Rapido, Vilm., og H. C. Knudsen fra Dell Rapido, 2. Dat., anlagde enlig Parkland et venligt Besøg.

— Miss Linda Madsen, en Søderbøler af Mrs. Hartshad, rejste On-

dags Morgen til sin Hjem nær Crofton, Vilm. Hun har været her siden Høsten 1903.

— Mr. Twedt fra Vale Mills, Jan., etude paa Ruslen fortæller om sin Hjem. Mr. Twedt har drevet Malet og Vandforsyning i Vale Mills.

— Mr. C. Grambo og familie fra Proctor, Wash., ankom forleden Lørdag til Portland og er nu indsat ved i Terje Ellebens gamle Hjem. De kom hid delvis for Mrs. Grambos Helse og dels for at nævne for at han Religionen har deres Datter. Vi ønsker dem velkønnet med Opholdet.

Til Andremissionen.

Ved Pastor Hansen:

Die. 6. Skotraaslie.....	\$ 1.00
Gina og Sonja "	1.50
Nobel "	0.25
Wilhelm "	0.25
Gustav "	0.25
Oiga "	0.25

Ved Pastor W. Vorze:

Past. E. W. Knudsen, Dakinad	11.00
Past. W. H. Hartjen	2.00
Past. Tjernagel fra Unico	
Hanon	1.00
W. Olson, Dakinad, Cal.	10.00
H. S. L. Steensen, Nelsom, Cal	4.50

Hette ikke... I sidste Nummer hørte G. P. Hansen betalt til Insp. Mission \$8.00 skulde være \$3.00.

R. J. Hong,
Rasjeter.

Modtaget til Stolen.

Ved K. Saether:

Die H. Dahmen	\$ 10.00
Erik Anderson	5.00
Olson Brod.	25.00
Mrs. Gladis Anderson	5.00
J. H. Knutzen	5.00
Aud. E. Johnson	10.00
Anton Vorze	5.00
John Vorze	5.00
B. A. Venison	5.00
B. Andrew Venison	5.00
Alla Haberson	10.00
John Verenszen	5.00
Hansius E. Johnson	10.00
Knudsen Brod	5.00
Di. Knudsen, Rasjeter.	

Luther St. Pilgrim-Quæ

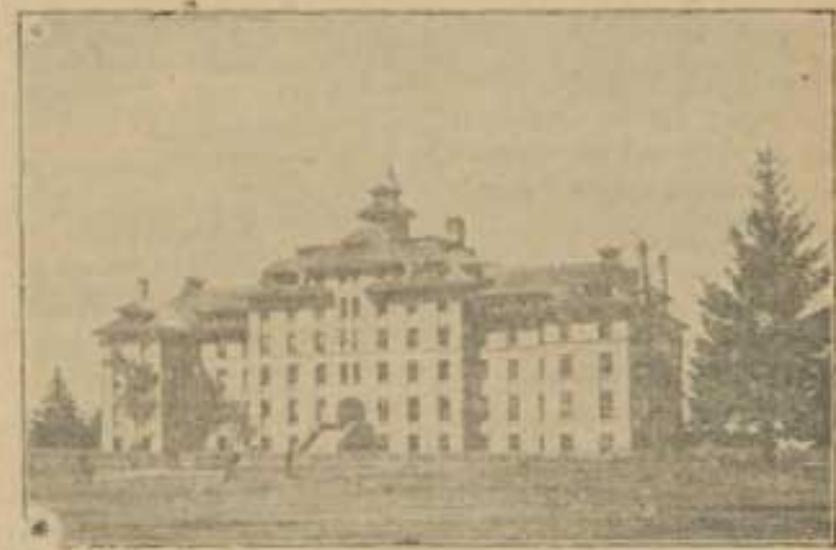
No. 8 State St., New York.

Kommuni Quæ er der øje forudset for emigranterne, særlige offiserer.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Gutter E. Petersen, Emigranteforsætt, trafik i Pilgrim-Quæ og Saar Emigranterne bl. med Raab og Taab.

Sæl. den 1. februar des næste. Dannerne Bank Line Street og Pacific Street.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The school offers the following courses:

(1). THE PREPARATORY COURSE (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Titmættic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parkland, Wash.

THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., opp Post Office,

Vi har det højeste høje Sugestions i Bellingsham. Dere's Kredit er god hos os, ja. De kan ubrigt Dere's Hjem ved at give sine gentilige eller manedlige Tilberlinger. — Såd. os Taledeing til at give Dem vores Priser naar De har ubrigt Dere's Hjem.